

Mandagen

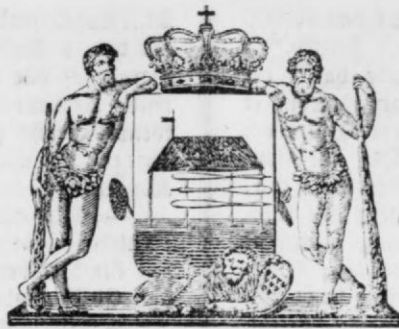
den 28de September.

Den til Forsendelse

Kongelig allernaadigst

med Brevposterne

allene privilegerede

Narhuus Stifts Tidende.

Redigeres og udgives 4 Gange ugentlig af Overkrigscommissair N. F. Elmquist.

Nyheder fra Udlandet.

Den franske Flaade, bestaaende af 10 Linieskibe og endeel mindre Krigsfartøier, under Admiral Lasuffes Kommando, er seet størende ad Beyrut til. Admiral Stopford krydsede vedvarende udenfor Alexandria, beredt til at agere, saasnart den Mehemed givne Frist var udløben. Den første Termin er forbi (skrives der fra Alexandria den 2den Septbr.), og Mehemed Ali har nu kun Egypten alene, alt Andet har han fortabt, ifølge Londonertraktatens Bestemmelse. Naar den næste er forløben, 10 Dage efter, har han ogsaa mistet dette. Der er da ikke andet tilbage for ham, end at kæmpe og forsvare sig indtil det Yderste. I de sidste Dage havde han ikke mere modtaget de allierede Magters Consulere, men paa det alvorligste betydet dem, at naar den ham satte Termin var forbi, vil han ikke mere indstaae for deres Liv, hvis de ikke forinden have forladt hans Land. Som Skipperetterretning meldes, at Paschaen havde den 28de Aug. om Eftermiddagen, overvældet af legemlige Lidelser, ladet sig forlyde med, at han vilde underhandle, men samme Dags Aften havde han faaet sin gamle Energi tilbage, og var atter fast besluttet paa at vove Alt. Samme Nat havde han faaet et vigtigt Budskab fra Ibrahim, der var paa Marschen fremad, ifølge den Gamles Ordre. Det hedder, at hvor han kommer frem, forene Indbyggerne sig med ham, saa hans Hær bliver større Dag for Dag.

Englænderne og Tyrkerne have, ifølge Skipperetterretninger, besat Tripolis, Tarsus og flere andre syriske Kyster. Commodore Napier havde gjort et nyt Forsøg paa at bringe Syrien i Ophand mod Mehemed Ali. Han havde nemlig forlangt, at begive sig til den ægyptiske Leir ved Beirut, men det var blevet ham afflaaet. Derpaa havde han begjært en Samtale med Ansørerne, og det indrømmedes ham. Ledsoget af en talrig Stab og forsynet med en Volk, begav Commodoren sig da i Land og gjorde Høvdingerne, saa høitideligt som muligt, følgende Spørgsmaal: "Hvem anerkjende I som Eders legitime og souveraine Herre?" Hassan Bey tog Ordet og svarede: "I Fjor var det Sultanen; i Aar er det Mehemed Ali." — "Men er Mehemed Ali ikke Sultanens Vasal?" — "Jo, han var det; men Skjæbningen vil det anderledes. Han er den eneste Arm, som forsvarer vort Land." — "Vilde I have Mod til at kæmpe mod Abdul Meschid?" — "Indtil den sidste Blodsdræbe!" — "Vilde I vel, at fire af Europas største Magter have paataget sig at forsvare hans

Sag, og at Souverainiteten over Syrien er frataget Mehemed?" — "Allah kerim! (Gud er stor!) Mehemed og vi Alle stole paa hans Bistand!" Dermed var Conferencen endt. Kort derefter havde de fire Magters Consulere forladt Beirut og begivet sig ombord paa de engelske Krigsskibe. Men de øvrige der bosatte Englændere havde trukket sig ind imellem Bjergene. (De franske Fonds vare atter dalede paa Børsen i Paris, i Anledning af det fornædte Kjøgte, at der i Levanten havde været en alvorlig Rencontre mellem den engelske og den franske Flaade. Den brittiske Regjering har givet Ordre til i største Til at udruste endnu 10 Linieskibe, som derpaa strax skulle afgaae til Flaadens Forstærkning i Middelhavet. Paa Malta ophobes der en ubyre Mængde Forraad af alle mulige Slags Krigsfornödenheder. Det hedder, at Englænderne have bemægtiget sig Staden: "Kattel-Frank i den persiske Havbugt, 3 Mile fra Basfora. Man troede, at der sammesteds skulde samles et engelsk Troppekorps, hvis Bestemmelse var at agere mod Egypterne i Arabien.)

Til Constantinopel var indtruffet den russiske Generaladjutant Lieven med den Anmeldelse til Porten, at det 5te russiske Armeekorps under General Lüdders havde faaet Ordre til at indskribe sig til Constantinopel hvad Dieblisk det onstes, samt at de engelske, russiske, østerrigske og preussiske Consulere vare beordrede til at forlade Alexandria. Grev Pontois (der altsaa endnu ikke havde forladt Constantinopel) havde efter en fra Paris modtagen Depesche erklæret Porten: at een eneste fremmed Soldats eller eet eneste fremmed Krigsskibs Ankomst til Hovedstaden, vil af Frankrig blive anset som en Krigserklæring. (I Scutari har været Oprør, som dog lykkelig blev dæmpet.)

Den brittiske Expedition mod China var (ifølge en til London indtruffen Beretning fra Bombay) løben ind i Cantonsfloden og havde allerede aldeles ødelagt Forterne i Bocca Tigris.

I Frankrig skal der, ifølge Regjeringens Ordre, oprettes 5 Leire, nemlig ved Paris, Metz, Chalon, Besfort og St. Omer. Den franske Hær bringes til over 500,000 Md.; det forspændte Artilleri til 1600 Kanoner. Ministeriet har bestilt Baraker til 80,000 Md. For 30,000 i Omegnen af Paris, paa hvis Befæstning der nu daglig arbeide 24,000 Md., for 15,000 ved Metz, osv. Der er bestilt 48,000 Heste. Og Nationalgarden udgjør 500 Batailloner. Alt tyder paa, at man belaver sig paa en frygtelig Krig. Fra Genfersøen meldes: "I vort franske Na-

Det var mig særdeles paafaldende, i dette Blads No. 149, at finde et Inserat med bittere Bebreidelser mod mig, fra en Mand, med hvem jeg bestemt troede at staae paa en venkabelig og fortrolig Fod, og med hvem jeg i de mange Aar vi have kjendt hinanden, aldrig forhen har staaet i noget Forhold hvor Anmasselser gjensidig kunne have fundet Sted.

D'Her. Major Ingwersen og Kammerraad Dalgas opfordrede i offentlige Blade til et Monuments Oprettelse for den forevige Konge; da jeg inderlig har elsket ham, yndede jeg Foretagendet, og da jeg troede ved mit udbredte Bekjendtskab til saa mange af vort Lands Hadersmand, at kunne gavne Sagen, tilbød jeg som Deeltager min Assistance, hvilket Tilbud, (som et samtidigt fra Hr. Justitsraad With), jeg formoder et Fornoielse blev modtaget.

Det i Opfordringen propoverede Himmelsbjerg var og blev lukket, og i en afholdt Forsamling foreslog jeg Standerborg Slotsbakte, som et passende og yndigt beliggende Sted. Hr. Dalgas overtog i den Anledning at skrive til Hr. Justitsraad Blichfeldt, og erholdt indvilligende Svar, som sendtes mig fra Major Ingwersen, med Anmodning om at besørge hoed videre maatte være fornødent. Jeg henvendte mig skriftlig til Hr. Stiftamtmand Rosenørn i Aarhus, og modtog Svar, indeholdende de Forholdsregler der maatte tages. Jeg reiste med det erholdte Svar til Major Ingwersen, og spurgte: om han vilde overtage Rejsen til Standerborg? Men han nndstjulte sig, og lod mig besørge det Fornødne. Jeg tog til Daugaard, og da Justitsraaden ei vilde reise en, men vel følge med, saa foretog vi Touren med hverandre, og Sagen blev paa bedste Maade indledt, Slotspladsen opmaalt, et af Justitsraad With paa Foreningens Vegne freven og af os Begge understrevet Andragende blev leveret Kirkeinspektionen, som lovede at overtage dets videre Besorgelse. Om nu dette fortjener Navn af Anmasselse overlades det arede Publicum til Bedømmelse.

Man sendte mig 500 af de trykte Subscriptionslister, som jeg uden Fortrødenhed for Storstedelen har udfyldt og forsynet med Adresser til hvert Sogn; bortsendte een Deel af samme og overdrogte personlig en anden Deel, for mundtlig at anbefale Sagen hos d'Her. Dyrigheds-personer, som skriftlig havde givet Løste om at besørge Fordelingen. Saaledes var jeg i Skive, Viborg, Aarhus og Standerborg, tog paa Hjemveien over Daugaard, for leilighedsvis at tale med Justitsraaden om de Bekjendtgjørelser der vilde være at indføre i Bladene, saavel til denne Provinds som til Vestrikerne, naar Tilladelse til Monumentets Opførelse paa Standerborg Slotsbakte indløb.

De med Hensyn hertil forfattede Concepter, tog jeg til mig, og strax efter min Hjemkomst sendte jeg Afstrifter af samme til Wiuff, for at bringe i Erfaring, om man der, og paa Aldebertsminde, maatte være enige med os Andre. Fem til sex Uger gif forbi, fra den Tid jeg bortsendte Concepterne, indtil Cancellie-Resolution indleeb, hvis Indhold jeg i Afstrift strax sendte d'Her. Ingwersen og Dalgas, og — da i den lange Mellemtid ingen Indvendinger vare gjorte imod de omtalte Concepters Indhold, saa ilede jeg uden Betankning med at lade Bekjendtgjørelserne indrykke, og jeg haaber, Ingen vil finde noget anstødeligt i samme, og aldrig har jeg paa fjerneste Maade tænkt paa, at Kammerraad Dalgas skulde være et villieløst Redskab i mine Hænder, saa lidt som jeg ønsker at være det i hans.

Men — Hr. Dalgas kan muligt dog have Aarsag til Misnoie: hoed der har været denne Sag vedkommende er gjensidig bestandig gaaet over Wiuff; nu kunde man gjerne tænke sig det Tilfælde, at Major Ingwersen har glemt eller forsonet at oversende de omtalte Concepter, og da vilde, som sagt, hans Misnoie ingenlunde være ugrundet; naagtet dog jeg var og er aldeles uskyldig.

Hvis nu Hr. Dalgas som Ven havde spurgt: hvorfor har jeg af dette Inserats Indhold intet erfaret, før jeg laste det i offentlige Blade? saa antager jeg Sagen havde jævnet sig uden at han havde bragt den for Publicum, og i Brede stratraadt Foreningen.

At Justitsraad With har tilskrevet Thorwaldsen kan vel ikke fortjene Navn af utidig Anmasselse, og min-

dre vil det derpaa nu erholdte Svar findes ubehageligt, da samme giver Løste om: at han af Kjærlighed til den forevige Konge vilde udføre et attraaende tre Bas-reliefs uden Betaling.

At Hertugdømmernes Beboere ere indbudne til Deeltagelse, er foranstaltet af Justitsraad With og mig, fordi vi ansaae det passende i foreliggende Fald at tilnærme os Alle, som med Taknemmelighed mindes den elskede Konge. Da nu Hr. Major Ingwersen ingen Tilbeilighed viste hertil, og Hr. Dalgas for Indsendelsen var stratraadt Foreningen, saa vil heri neppe findes noget fornærmeligt. Behøves nu til mit Forsvar mere, end hvad her er anført, da overlader jeg saadant gandste til d'Her. Justitsraad With og Major Ingwersen, og agter ei oftere ved smaalige Kjævelerier at kjede et aret Publicum.

Rebel Mølle i September 1840.

Hans Wulff.

Bekjendtgjørelser.

Da Domkirkens Reparation nu er tilendebragt, afholdes Confirmationen førstkommande Søndag i bemeldte Kirke, og ligeledes Maa-nedscommunionen den derefter følgende Fredag. Aarhus, den 28de September 1840.

Lindhard.

Fönsf.

Efter nogle Dages Lidelser af Strubehoste, bortkaldte Gud Dags Formiddag vores kjære Datter, Ida Sophie Christiane Georgine, kun noget over 3½ Aar gammel. De, der kjendte dette elskelige saa haabefulde Barn — vores Førstefødt — ville bedst kunne vurdere hoed vi have tabt; dog — Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet! Med denne Trost kundgjøres dette af dybtforgende Forældre for Slagtninge og Venner, om hvis Deeltagelse vi uden Condolation ere overbeviste.

Weile, den 25de September 1840.

Sophie Ancherfen,
født Thomien.

M. Ancherfen.

Fredagen den 2den October førstkommande, kl. 11 Formiddag, bliver ved Auction paa Lyngballegaard bortsolgt circa 100 Etkr. fede Faar og Beder. Lysthavende indbydes.

Frysenborg Birkecontoir, den 22de September 1840.

K a m p m a n n.

Fra Glas-Fabrikken Frederiksfeld, affibes i disse Dage en Ladning Glasvare til Aarhus, hvilket til Vedkommendes behagelige Efterretning herved bekjendtgjøres.

J Audkjar Byes saakaldte Sønderstov, beliggende i Nærheden af Vanderveien imellem Fredericia og Weile, ere to gode Stovlister til Salg. De, som muligen kunne vasse at kjøbe samme, ville behage desangaaende at henvende sig til Bolwig paa Karensbuhl ved Fredericia. Det bemærkes, at den hele Kjøbsum kan, hvis det ønskes, imod fornøielig Sikkerhed og imod alt forrentes, blive staaende ubetalt indtil videre.

J Løbet af October Maaned staaer til Salg hos Procurator Galund an i Standerborg 10 udmærkede gode og særdeles vel holdte Martii-Maaneds Grise, nemlig 6 Galte og 4 Uddedere.

For en Jomfrue der kan paatage sig at assistere en Huusmoder ved en større Huusholdning paa Landet, og kan legitimere hendes Duelighed hertil, samt godtgjøre det Fornødne med Hensyn til god Opførsel, er en Plads ledig til 1ste November d. A. Adresscontoirot giver nærmere Oplysning.

En Dreng af god Opdragelse som er confirmeret og besidder gode Forkundskaber i Regning og Skrivning, kan til førstkommande 1ste November blive antaget i Handelslære. Nærmere Oplysning erfares paa Adresscontoirot i Aarhus.

Skriveri modtages og expederes saasuart muligt af
Jacob Smith,
paa Frederiksgade.

Tirsdagen den 6te October afgaaer Skipper Kock fra Kolding til Kjøbenhavn, medtagende Passagerer og Fragtgods.
S. Borch.